

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations-, og Boligudvalget har efter ønske fra Dan Jørgensen (S) den 19. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 31 (alm. del) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

16. december 2015

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Spørgsmål nr. 31:

Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der gælder for flygtninges mulighed for at rejse tilbage til sit eget land på ferie eller i andre ærinde, herunder om det f.eks. vil være muligt for en flygtning, der har fået asyl i Danmark, og som siger, vedkommende er forfulgt i Iran, at rejse på ferie i Iran?

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2015 - 337

Svar:

1. Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, når en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer sådan forfølgelse.

Opholdstilladelsen kan inddrages indtil 10 år efter det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er meddelt første gang. En flygtning, der har haft opholdstilladelse i 10 år eller mere, må derimod ifølge de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 188 af 26. marts 2010, pkt. 7.2, antages at have opnået en sådan tilknytning til det danske samfund, at en rejse af kortere varighed til hjemlandet eller et andet land, hvor asylmyndighederne har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse, normalt ikke kan føre til, at opholdstilladelsen inddrages. Perioden på 10 år regnes fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen. Dette gælder, uanset om opholdstilladelsen i en periode har været udløbet, bortfaldet eller inddraget.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse ved siden af § 19, stk. 2, nr. 4, således at § 19, stk. 2, nr. 4, omfatter de tilfælde, hvor en flygtning rejser tilbage til hjemlandet for at opholde sig der i en kortere periode, mens bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse ved tilbagerejse til hjemlandet, der ikke kan karakteriseres

som ferie eller andet korterevarende ophold. Endvidere gælder § 19, stk. 1, nr. 1, i situationer, hvor udlændingen ikke har været tilbage i hjemlandet, men forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

2. For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med konventionsstatus, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, skal reglerne om inddragelse af opholdstilladelser administreres i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1 C om ophør af flygtningestatus.

Efter flygtningekonventionens artikel 1, litra C, finder flygtningekonventionen ikke anvendelse på en flygtning, der:

»(1) på ny frivilligt har søgt det lands beskyttelse, i hvilket han har statsborgerret; eller
(2) efter at have mistet sin statsborgerret frivilligt har generhvervet denne; eller
(3) har erhvervet en ny statsborgerret og nyder godt af det lands beskyttelse, i hvilket han er blevet statsborger; eller
(4) frivilligt på ny har bosat sig i det land, som han har forladt, eller udenfor hvilket han er forblevet af frygt for forfølgelse; eller
(5) ikke længere kan afslå at søge det lands beskyttelse, i hvilket han har statsborgerret, fordi de omstændigheder, ifølge hvilke han er blevet anerkendt som flygtning, er bortfaldet. Denne bestemmelse skal dog ikke finde anvendelse på en af denne artikels afsnit A (1) omfattet flygtning, som kan påberåbe sig tvingende grunde, der har deres oprindelse i tidligere forfølgelse, til at afslå at søge beskyttelse fra det land, i hvilket han har statsborgerret;
(6) uden at være i besiddelse af nogen statsborgerret er i stand til at vende tilbage til det land, i hvilket han tidligere har haft fast bopæl, fordi de forhold, som førte til, at han er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere er til stede. Denne bestemmelse skal dog ikke finde anvendelse på en af denne artikels afsnit A (1) omfattet flygtning, som kan påberåbe sig tvingende grunde, der har deres oprindelse i tidligere forfølgelse, til at afslå at vende tilbage til det land, i hvilket han tidligere havde fast bopæl.«

De første fire ophørsgrunde tager udgangspunkt i den enkelte flygtnings individuelle forhold, mens det centrale i nr. 5 og 6 er, at forholdene i det land, hvor den pågældende flygtede fra, har ændret sig i en sådan grad, at flygtningen ikke længere kan påberåbe sig beskyttelse efter konventionen.

3. Ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19 finder bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 1, tilsvarende anvendelse, jf. udlændingelovens § 19, stk. 6.

Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund, 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, 3) udlændingens tilknytning til herboende personer, 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed, 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2 (asyl), nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

4. Som det fremgår af pkt. 4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 87 om ændring af udlændingeloven (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstil-

ladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtnings opholdstilladelse m.v.), der blev fremsat den 10. december 2015, er det efter regeringens opfattelse uacceptabelt, hvis udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), rejser på ferie eller andet korterevarende ophold i hjemlandet, når de har oplyst over for de danske myndigheder, at de risikerer forfølgelse i det pågældende land.

Udlændinge med opholdstilladelse i Danmark skal således som det klare udgangspunkt have inddraget deres opholdstilladelse, hvis det grundlag, de oprindeligt fik deres opholdstilladelse på, ikke længere er til stede.

Det er i den forbindelse regeringens opfattelse, at en flygtning, der rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til hjemlandet, selv har skabt en formodning for, at de forhold, der begrundede opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Ferierejser, forretningsrejser og lignende kortvarige ophold i hjemlandet må således efter regeringens opfattelse i fraværet af bevis for det modsatte skulle anses som grundlag for at inddrage en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4.

Det foreslås på denne baggrund præciseret i udlændingeloven, at udlændingemyndighederne ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, skal tillægge det betydelig vægt, at udlændingen ved frivilligt at rejse til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, selv har skabt en formodning for, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. §§ 7 og 8, stk. 1 og 2.

Udlændingemyndighederne vil fortsat konkret skulle vurdere, om inddragelse af en opholdstilladelse må antages at virke særligt belastende af de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte grunde. Det vil desuden stadigvæk være muligt for flygtninge at rejse tilbage til hjemlandet for at undersøge mulighederne for repatriering.

Udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, vil fortsat blive administreret i overensstemmelse med Flygtningekonventionens regler om ophør af flygtningestatus og Danmarks internationale forpligtelser i øvrigt, herunder EMRK artikel 8 om retten til privatliv og familieliv.

Inger Støjberg

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen